

samme Maade som andre offentlige Hverv fritager den paagældende fra Ansættelse til Skat til den fremmede Kommune, han paa Grund af Hvervet maa tage Ophold i, naar han samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Skat i en anden Kommune her i Riget, og det af Tjenesteforholdet foranledigede Ophold ikke kan forudsættes at ville udstrække sig over hele Skatteaaret.

Til § 3.

Paragraffen er enslydende med § 20 i Loven af 1924, idet man dog i 1. Stk. under a har begrænset Skattefriheden for Kongehuset til kun at omfatte Kongen og Civillisten; dog er Medlemmer af det kongelige Hus, som er Efterkommere i første Led af danske Konger, eller for hvem der i Henhold til Grundlovens § 10 er fastsat Aarpenge, fritaget for at svare Kommuneskat af Indkomster, der ikke hidrører fra personlig Deltagelse i Erhvervsvirksomhed udenfor Statstjenesten. Den hermed opretholdte begrænsede Skattefrihed for visse af Kongehusets Medlemmer bortfalder — efter de almindelige Regler for Sambeskatning af Ægtefæller — for en af Bestemmelsen omfattet Prinsesse, saafremt hun indgaar Ægteskab med en Person, der ikke har Krav paa Skattefrihed. Man har endvidere i 1. Stk. under b — ligesom i § 9, 1. Stk., § 18, Nr. 1, og § 36, 3. Stk. — slettet Ordet „Tiende“, der efter Gennemførelsen af Tiendeaflysningen kan udgaa.

Til § 4.

Paragraffens 1. Stk. svarer til § 4, 5. Pkt. i Loven af 1924, dog med Udeladelse af Bestemmelsen om, at Tilflytteren i intet Tilfælde kan ansættes i Skat til Tilflytningskommunen for en tidligere Tid end det Halvaar, i hvilket der er meddelt ham Underretning om den skete Skatteansættelse.

Paragraffens 2. Stk. erstatter § 6, 1. Stk., 2. Pkt. i Lov af 1924, men foreslaar den Ændring, at Reglen om Enkers første Skatteansættelse følger Statsskattelovens Bestemmelser, dels derved at Tidspunktet for Skattepligtens Begyndelse sættes til Begyndelsen af det efter Mandens Død følgende Skattehalvaar (Statsskatteloven af 10. April 1922 §§ 35, 2. Stk. og 36, 1. Stk., jfr. § 7, 5. Stk.), dels derved, at den Lempelse i Beskatningen, der ved Ansættelse til Indkomstskat til Staten paa Grund af hendes ændrede Kaar kan ydes Enken efter Statsskattelovens Regler (dens § 7, 6. Stk., jfr. §§ 23 og 28, sidste Stk.), *automatisk* virker paa Ansættelsen til personlig Skat til Opholdskommunen. Hvis Ansættelse til Staten undtagelsesvis ikke finder Sted, kan Enken,

hvor det maa antages, at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Følge af Mandens Død vil blive mindre end den Indkomst, Manden var ansat til, forlange tilsvarende Nedsættelse i Ansættelsen.

Til § 5.

Paragraffens 1. Stk. er enslydende med § 5, 2. Stk., 1. Pkt. i Loven af 1924, dog med en efter Henstilling fra Den danske Købstadforening og Foreningen af danske Købstæders Ligningskommissioner foretagen Tilføjelse, der tilsigter at ophæve den Urimelighed, som findes i Loven af 1924, at Skatteydere, der fraflytter en Kommune inden 1. April og først tager skattepligtigt Ophold i en ny Opholdskommune ind i April Kvartal, ikke kan ansættes til Opholdskommuneskat for April Kvartal i nogen af de 2 Kommuner.

Paragraffens 2. Stk. svarer — med en lidt ændret Redaktion — til Bestemmelsen i § 5, 2. Stk., 2. Pkt. i Loven af 1924. For bedre at kunne haandhæve Paabudet om, at den Skatteyder, der opgiver sin Bopæl her i Landet, ved Bortrejsen til Udlandet skal betale det fulde helaarlige Skattebeløb, har man efter Henstilling fra Fællesorganisationen af bymæssigt bebyggede Landkommuner foreslaaet, at den, der unddrager sig denne Forpligtelse, efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse kan afkræves den skyldige Skat med indtil 1½ Gang dens oprindelige Beløb.

Paragraffens 3. Stk. er enslydende med § 5, 3. Stk. i Loven af 1924.

Paragraffens 4. Stk. udvider den nu kun for København (jfr. kgl. Anordn. af 20. Juli 1922 § 12, 6. Stk.) gældende Regel om Skatteansættelse af Personer, der ved Bortrejse eller paa anden Maade har unddraget sig Beskatning, til at gælde samtlige Landets Kommuner. Indenrigsministeren bliver herefter berettiget til at bestemme, at Personer, der som Følge af Bortrejse til Udlandet eller af andre Grunde ikke er blevet medtaget ved Ansættelsen til Opholdskommuneskat i nogen Kommune her i Landet for eet eller flere Skattekvartaler eller eet eller flere Skatteaar, kan ansættes til Opholdskommuneskat i den Kommune, som Indenrigsministeren fastsætter — normalt den paagældendes sidste Opholdskommune her i Landet. Saadan Efterbeskatning maa dog gøres gældende inden 5 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar, og kan — i Modsætning til den nu for København gældende Ordning — foretages uafhængigt af, om den paagældende efterbeskattes til Staten.